

KADINLARIN SESİ

eşitlik toplumsal ilerleme ve barış için

AĞUSTOS 1977 YIL:2 25-4

MC İLE BİRLİKTE ANTİ-DEMOKRATİK BASKILAR YENİDEN BOY GÖSTERİYOR

İKD ANKARA ÇANKAYA ŞUBESİ KAPATILDI

BAŞYAZI

2.MC FAŞİZM DEMEKTİR

6 Haziran seçimlerinden sonra gerici güçler birbirleri hakkında söylediklerini, aralarındaki rekabeti unutup yeniden can ciğer kâzu sarması oldular ve MC'yi hortlattılar. Bu ortaklık aslında suç ortaklığı. Yakınlarına yedirilen milyonların hesabının sorulmaması, öldürülen yüzlerce evladımızın katilinin bulunmaması için ortaklık kurdular aralarında. O yüzdendir ki dün birbirlerinin gözünü oymaya hazırken bugün sarmaş dolaş olabiliyorlar. MC deyince akla ne geliyor? İşsizlik, pahalılık ve hepsinden ağırı evlat katilleri geliyor, can güvenliğimiz geliyor. Daha dün böylesi bir hükümetin neler ettiğini, neler edebileceğini yaşadık. Halkımızın büyük bir çoğunluğunun karşı da olmasına rağmen hükümet olmayı becerenlerin bundan böyle daha iyi olacaklarını ummamak gerekir.

Bu ortaklık elbette uzun sürmeyecek, şimdi daha zor ayakta duracaklar. Bu yüzden de daha çok baskıya ve şiddete başvuracaklar. Başta daha kısa bir süre kalacakları için, fazla yağma, daha büyük vurgunlar düzenleyecekler.

Gazetemizin baskıya girdiği şu sıralar da bu hükümet henüz güven oyu almamıştı ama ne menem bir şey olduğunu gösterircesine yine ölüm haberleri gazeteleri doldurmaya başladı. Daha birinin ölüsü yerden kalkmadan ikincisinin kanı akıyor. Bu dönemde analara büyük görevler düşüyor. Seçimlerde eli kanlı MC'ye oy yok dedik. Parlementonun bugünkü yapısı ilerici bir iktidara elvermiyor. Ancak saylavların hepsi de MC'nin uygulamalarını kabul edecek değil. Buna karşı duracaklar karşı durmak zorun dalar. İşte onlar meclis içinde savaşım verecek, ya sokakta, okulda, iş yerinde hakkımızı kim koruyacak, MC daha gitmeden pek çok idari ve emniyet kademelerine kendi adamlarını yerleştirdi. Bunların tarafsız davranmadığını biz değil kendileri söylüyorlar. Pek çok kişi bu yetkili ağızlardan açıkça ilerici kuruluşlara ve kişilere karşı olduğunu duymuştur ve sözüm ona tarafsız kalması gereken bu yetkililer bunları söylemekte hiç bir sakınca görmüyor. Onun için ilerici kuruluşlar kapatılıyor, basılıyor. İşte buna devlet kadrolarının faşistleştirilmesi denir. Analar olarak evlatlarımızın can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için bir araya gelmeli ve örgütlenmeliyiz. İnsanların en doğal hakkı yaşam hakkıdır. Bu hükümet sosyal ve ekonomik haklarımızı çoktan ayaklar altına aldı. İnsanın en temel hakkı olan yaşama hakkına ise saldırıp duruyor. Hayata can veren analar olarak evlatlarımız için yaşama hakkına sahip çıkacağız.

Bir kez daha tekrar ediyoruz, MC, ana elimiz iki YAKANDADIR.

İKD Ankara Çankaya Şubesi yasa dışı bir arama emri ile 5 Temmuz 1977'de aranmıştır... Kuruluşundan önce çıkarılan bu arama belgesi Çankaya Şubesini kurulmadan kapatma ön plânını daha doğrusu Ankara sınırları içindeki tüm İKD eylemlerini durdurma plânlarını apaçık ortaya çıkartıyor.

Yapılan arama sonunda dernekte bulunan birkaç pano, gazetemizin Ankara bürosundan ise iyice arandıktan sonra Kadınların Sesi Gazetelerinden örnekler «incelenmek» üzere alınmıştır.

Ayrıca İKD üyeleri olan altı kişinin de isimleri alınmıştır... Panolara el koyarken polisler, **«Siz kadın örgütüsünüz. Neden böyle şeylerle uğraşıyorsunuz. Böyle işlerle uğraşmaya devam ederseniz derneğinizi kapatırız.»** demişlerdir.

Böylece, 18 Temmuz 1977 günü basına valilikçe verilen açıklamada dernekte üye olmayan kimselerin bulundurulması gerekçesi ile, TRT'ye yine valilikçe verilen açıklamada ise, «yasa dışı faaliyette» bulunulması nedeniyle Ankara Çankaya Şubesinin süresiz kapatıldığı bildirilmiştir. Aynı dairede olan gazetemizin Ankara bürosu bu konuda hiçbir karar olmaksızın mühürlenmiştir. Dış kapıya mühür konurken kendileri Gazete Bürosu konusunda uyarılmışlar, ancak yanıtları, **«Bize bu konuda emir verilmedi. Bu mührü kırar içeri girerseniz hepinizi içeri alırız»** olmuştur.

Kapatılmanın aranmadan çok sonraya atılması da aceleci olan valinin kararsızlığından değil, 20 Temmuz'da Adli Tatilin başlaması, böylece yasal başvuruların uzun sürmesinden kaynaklanmaktadır... Ancak İlerici Kadınlar Derneği tüm yasal olanakları kullanmaya kararlıdır. İKD Genel Başkanı ve Kadınların Sesi Gazetesi sahibi Beria Onger,

şubenin açılması için Danıştayda dava açılacağı ve bu antidemokratik uygulamalar karşısında Ankara Valisi Durmuş Yalçın'ın maddi ve mânevi tazminat istemile mahkemeye verileceğini bildirmiştir.

Gazetemizin Ankara Bürosu için yaptığımız başvuru ise «incelenmek» üzere Valilik tarafından alınmıştır.

KUZU POSTUNDAKİ BOZKURT

İyinin, güzelin, doğrunun, sevginin, kısacası insanca yaşamın ve düşünen insanın baş düşmanı olan faşist komandolar en iğrenç yalanları söylemekten çekinmiyorlar.

- **EVLÂT ACISINA SON ve CAN GÜVENLİĞİ** diyorlar,
- **BANKALAR ve SİGORTA ŞİRKETLERİ MİLLİLEŞTİRİLSİN** diyorlar,
- **DEMOKRASİ ve DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNDEN YANAYIZ** diyorlar,
- **KAPİTALİZME, EMPERYALİZME KARŞIYIZ** diyorlar.

Ülkücüler, komandolar ve başbuğları yalan söylüyor. Onların amacı işledikleri kanlı cinayetleri, saldırıları ve tertipleri gizlemektir. Onlar bu sloganların arkasına gizlenerek, emekçilerin ortak özlemlerini saptırmaya ve sömürmeye çalışıyorlar.

Örneğin: 1 Mayıs İşçi Bayramında çocuklarımızı, kocalarımızı, kardeşlerimizi öldürenler can güvenliği ve **«Evlât acısına son»** istemimize sahip çıkamazlar! 2,5 yıllık MC döneminde faşist canileri cezalandırmayanların, daha da kışkırtanların kendilerini sevimli gösterme çabaları bizleri kandırmıyor.

Yerli ve yabancı bankalardan, büyük sermaye sahiplerinden aldıkları paralarla silâhlanan faşistlerin **«Bankalar millileştirilmelidir»** sloganı sahtedir. Bankaların millileştirilmesi ancak emekçiden yana

HİTLER VE HAYRANI TÜRKEŞ

demokratik bir düzende olanaklıdır. Amerikan emperyalizminin desteğindeki, büyük sermayeden yana olan faşist komandoların bu sloganları kullanmaları halkımızı aldatmak içindir.

Devlet kuruluşlarına faşistleri yerleştirenler, Anayasa kararlarını çiğneyenler, faşist darbe girişiminde bulunanlar demokrasiden yana olamazlar. Bunlar olsa olsa ancak barış ve demokrasi düşmanı olurlar.

Hitler hayranı olan Türkeş, onun yolunda yürüme çabası içindedir. Hitler de iktidara so' sloganlarla gelmiş, sosyalist olduğu izlenimini vermeye çalışmıştır. 40 milyon insanın 2. ci Dünya Savaşında, Nazi kamplarında fırınlarda yakılmasını zevkle seyretmiştir. Faşist başbuğ da kanlı elini gizlemek ve bizleri a'datmak için tertiplere başvuruyor ve sevimli görünmeye çalışıyor. Tıpkı Hitler gibi. Onu da kaçınılmaz sonuçdan kimse kurtaramayacaktır.

Kadınlı erkekli işçiler ve tüm ilericiler faşistlerin yalanlarını boşa çıkarmayı başaracaklardır.

«Evlât acısına son», «Demokrasi genişletilsin», «MC'ye hayır» ve **«Faşizme geçit yok»** sloganlarımıza daha sıkıca sahip çıkarak saflarımızı sıklaştırıyor ve kuzu postuna bürünen bozkurtları teşhir ediyoruz.

EVE İŞ ALAN KADINLARIN SORUNLARI ÇÖZÜM BEKLİYOR

İŞÇİ Mİ EV KADINI MI?

Sigortasız, sendikasız hiçbir güvencesi olmadan çalışan kadınların büyük bir kısmını eve iş alıp, evde çalışan kadınlar oluşturur. Çeşitli nedenlerle, evdeki baskı yüzünden veya çocuklarına bakacak kimsenin olmaması nedeniyle eve iş alıp çalışan bu kadınlar ailenin ekonomik sorunlarını halletmeyi düşünüyorlar. Ama aldıkları ücret bu sorunları halledecek ölçüde mi? Yasal hiçbir hakkı olmayan, yasalarda işçi bile sayılmayıp, ev kadını diye adlandırılan bu emekçi kadınları kendi normal geçimini sağlayacak ücret alamazken, işveren, bu kaçak çalıştırdığı işçiler sayesinde kârını bir o kadar daha artırmaktadır.

Sorunlarını dinlemeğe gittiğimiz evde çalışan emekçi kadınlardan biri sorularımızı şöyle yanıtladı:

— **44 yaşındayım. Okuma-yazma bilmiyorum. 6 tane çocuğum var. Bir kocam çalışır ben de eve iş alırım. 8 kişinin geçinmesi kolay değil. Hayat çok pahalı. Eve iş alınca hem ev işine bakarım, hem de işi yaparım. Fabrikaya, dışarı işe gitsem daha çok para alırım ama, çocuklara bakacak kimse yok. Zaten fabrikada da iş bulunmuyor ki. Kendim hastayım. Çalışacak halim yok ama ihtiyacım var. Bekâr kızlar var evlenecek, her şey lâzım. Koltuk, kanepe, perde kenarlarına ponpon yapıyoruz. Yedi seneden beri çalışıyoruz. Ne kadar mal yaparsak onun parasını alırız. Malı gidip biz alıyoruz. Aracı yok ama yine de çok az para geçiyor elimize. Gecemiz gün düzümüz belli değil. Gece onikiye kadar saatimiz var. Cumartesi, pazarımız, tatilimiz yok. Ama aldığımız para ancak bir günlük masrafımızı karşılar. Arkadaşlara kaç defa söyledim. Bir olalım, bırakalım işi, grev yapalım. Kimse beni dinlemedi. Bir topu 100 liraya yapalım dedim, dinlemediler.»** Bir kooperatif olabileceğini bilip bilmediğini sorduğumuzda **«Biliyorum ama fabrikaya benim değil kızımın ismi yazılı. O da 17 yaşında. Onu sigortalı yaparlar mı, yaşı tutar mı? Bir kaç kişiye sordum. Kızı sigortalı-sendikalı yapmak için, dava açsak olur mu? diye, Olmaz dediler. 17 yaşında, yaşı tutmazmış, doğru mu acaba?»**

Oysa 16 yaşında çalışan herkes sigortalı olma hakkına sahiptir. Daha 9 yaşında iken eve iş almaya başlayan 18 yaşındaki bir genç kız da sorunlarını dinlediklerimiz arasındaydı.

«Babam sigortasız inşaat işlerinde çalışıyor. Kışın da iş olmadığından çalışmıyor. Maddi durumumuz pek iyi olmuyor. Şimdi benim çeyiz hazırlamam lâzım. Yapmadan olmuyor. Onun için eve iş alıyorum. Ailem dışarı işe göndermiyor. Fabrikaya giden kız lar kötü olurmuş. Şimdi evde koltuk ve kanepelere ponpon yapıyorum. Malı aracıdan alıyorum. Elli metresini onikibuçuk liradan yapıyoruz. Malı aracıdan aldığımız için paramızı hemen vermiyorlar. Para içerde birikiyor. 600 lira olduğunda veriyorlar. Daha önce bana iki kişi yardım ediyordu. 75 lirayı bölüşüyorduk. Geçenlerde 600 lira aldım. Onu da gidip doktora verdim. Röntgen çektirmem gerekiyordu.» Bunlar sadece bir iş kolunda çalışanlar. Her iş kolunda çalışabilen bu emekçi kadınların sorunları aynı. Sigortalı olmak, iş koşullarının iyileştirilmesi, çalışırken çocuklarının bakımının sağlanması.

Hiç bir sosyal hakkı olmadan eve iş alıp çalışan bu emekçi kadınların yasal haklarının elde edilmesi, iş koşullarının iyileştirilmesi uğrunda mücadele edelim.

ÇÖZÜM

ÖRGÜTLENMEK EMEK KOOPERATİFLERİ

Eve işe giden ve eve iş alan kadınların dağınıklığı örgütlenmelerini engellemektedir. Bu dağınıklığın giderilmesi, yasalarla güvence altına alınan sigorta ve sendika hakkının kazanılması emek kooperatiflerinin etkin mücadelesi ile kazanılabilir. Emek Kooperatifleri «ortaklarının ekonomik çıkarlarını özellikle meslek ve geçimlerini karşılıklı yardım, dayanışma» ile koruyabilirler. Emek kooperatiflerinde örgütlenmek ise ilk anda:

- **Dağınık şekilde olan eve iş alan ve işe giden kadınların bir merkezde toplanmalarını sağlayabilir, işverenle ilişkilerini düzenleyebilir, Sosyal Sigortalar kapsamına alınmalarını sağlayabilir.**
- **İş güvenliğini sağlayabilir; hastalık, doğum gibi çalışamadıkları günlerini güvence altına alabilir.**
- **Yol aracı, iş aracı bulmayı sağlayabilir. Çocuklu kadınların çalışmalarını kolaylaştırmak için kreş sorununu çözebilir.**
- **Aracıların ve işverenlerin insafına bırakılan ücretlerini düzenleyebilir.**
- **Eşit olmayan iş dağılımını düzenleyip, dengeli bir şekilde iş dağılımını sağlayabilir. İş imkânlarını ortakları arasında bölerek sistemli bir şekle getirebilir.**
- **Yasal imkânların artırılması için çalışmalar yapabilir. kazanılan hakları korumak için etkin mücadele verebilir.**

genç kızlarımız

"Bize toz pembe gösterilen dünyanın pisliklerini görüp işçi sınıfının onurlu savaşımında yerimizi alalım„

1969 senesinde iş hayatına atıldığımda ilkokulu yeni bitirmiştim. Yani tam koşup eğlenmek çağımdı. Çalışırken hep sokak arkadaşlarımı düşünür, ben de onlarla birlikte top oynamak isterdim.

Küçük bir atelyede İspirto ve alkol gibi maddelerle çalışırdık. Kötü kokuya dayanamıyordum ama yaşım küçük olduğu için başka iş de bulamıyordum. 1970 de Santral Dikiş Sanayii'ne girdim. İlk gün kalabalık beni çok korkuttu ama çalışmaya mecburdum ve kısa zamanda yeni işime alıştım.

İşçi olduğum için utanıyordum. Kendimi bir hanımefendi gibi yetiştirmeye karar vermiştim. Artık çocukluktan da çıktığım için çeyiz hazırlamaya başladım. Bu arada sabahları özel bir dikiş okuluna gidiyor, dikiş dikmeyi, nakış işlemeyi, pasta, yemek yapmayı, çiçek yapmayı, moda'yı öğreniyordum. Benim için çok yorucu olmasına rağmen iyi bir ev hanımı olmak uğruna sabah okul, akşam iş hayatını sürdürüyordum.

Küçüklüğümden beri bana iyi bir kısmetim çıkınca evleneceğim, güzel giyinip günlere gideceğim, evimin hanımı olacağım öğretiliyordu. Artık güzel giyinip beğenilmek tek gayemdi. Okuduğum aşk romanlarındaki gibi zengin bir adamın oğlunun benimle evleneceği günü bekliyordum.

Birgün, fabrikaya yeni bir arkadaş girdi. Bana sömürüldüğümüzü anlatıyor, İKD'ye üye yapmak istiyordu. Kırmamak için üye oldum. Arkadaşım **Kadınların Sesi**'ni getiriyor beraber okuyorduk. Ben yazılanlara hak vermekle birlikte **«Bu sorunları İKD çözsün, ben ne yapabilirim ki»** diyordum. Fakat DİSK'in A tipi seminerlerine ve İKD'nin seminerlerine katıldıktan sonra derneğe aktif olarak çalışmaya karar verdim. Ben de o arkadaş gibi sabırla kadınlara «Kadın sorunun, ne kadar çok sömürüldüğümüzü» anlatacak, toz pembe gördüğümüz dünyanın iç yüzünü gösterecektim. Eskiden sadece Saklambaç gazetesi okuyorken, artık Politika, Cumhuriyet okumaya, haberleri dinlemeye başladım.

Annem bendeki bu değişikliğe çok kızıyor, eskisi gibi sadece iş işlememi istiyor. Ona kadınların da erkekler gibi çalıştığını, ama eşit işe eşit ücret alamadıklarını, bunun için mücadele etmeleri gerektiğini anlatıyorum ama o anlamak istemiyor.

Eskiden işçi olduğumu söylemek bile istemezken şimdi bundan gurur duyuyorum ve bir işçiye yaraşır şekilde, boş hayallerle değil, işçilerin sorunları ile ilgileniyorum. İKD'de de aktif olarak çalışıyorum. İKD'ye gittiğim günler aileme «mesai yaptım» diyorum. Bu küçük yalan onları kırmadan onların istediği gibi görünme ye çalışarak inandığım şeyler için mücadeleme devam etmemi sağlıyor. Bu durumda mesai paramın çok olması lâzım. Ailem bütün aylığımı alıyor ve «Sen de mesai paranı harcarsın» diyorlar. Para konusunda çok sıkıntı çekiyorum, modaya uymuyorum ama kendime güvenli ve bilinçli bir işçi oldum.

Tüm arkadaşların sorunlarını çözümlemeleri için İKD'de birleşmeleri gerektiğine inanıyorum. Bunun için arkadaşlara yardım edelim. Böylece bize toz pembe gösterilen dünyanın pisliklerini de göreceklerdir.»

NE DE GÜZELDİR KÜBA'DA

17 YAŞINDA GENÇ KIZ OLMAK...

Meksika körfezinde ABD kıyılarına 180 km uzaklıkta bir zamanlar son derece yoksul 9 milyonluk halkıyla Küba adlı bir ada vardı. Bu 9 milyon insan 400 yıl İspanyol sömürgeciliğinden ve 60 yıllık Amerikan emperyalizminden sonra 1959 yılının şubat ayında sömürüsüz günlere «merhaba» dediler. Küba, kan işkence ve her türlü yoksulluk içinde kazanılmış bir destandır. Bu, dış tehditlerle iç zorlukların ortasında korunan özgürlüğün ve bağımsızlığın destanıdır. Fidel Kastro, yanındaki yurtseverlerle Amerikan milyarderlerinin cenneti olan, fahişeleri ile ünlü Ada yı kurtaralı 18 yıl oluyor. Sosyalizm kurulmazdan önce kadınlar başta Amerikalılar olmak üzere yabancılar tarafından aşağılanıp horlanırlardı. Oysa sosyalist Küba da kızların fahişeliğe sürüklendiği günler geride kalmıştır. Omuz omuza savaşım, eğitim eşitliği, kız ve erkekler arasında saygı ile bütünleşen içten bir anlayış yaratmıştır. Küba'da bugün 4 emekçiden biri kadındır. Fidel Kastro'nun kız kardeşi Vilna Espin'in başkanı olduğu Kübalı Kadınlar Federasyonu, tüm kadınların sorunlarına eğilir. 1974 yılında 50.000 çocuğun oynayabileceği çocuk bahçeleri varken, 1980 yılında 150.000 çocuğu kapsamaları öngörülüyor. 1970'de 1000 kişiye bir doktor düşerken, 1980 yılında 650 kişiye 1 doktor düşmesi hedefleniyor. Ayrıca 1973 yılında 250 hastahane, 318 poliklinik, çocuklar için 42, ihtiyarlar ve kadınlar için 63 dinlenme evi yapılmıştır. Tüm tıbbi bakım ve tedavi parasızdır. Doğumların yüzde 92 sinin hastahanelerde oluşu, anne ve çocuk ölümlerinin sayısını en aza indirmiştir.

İşte insanın insanca yaşamasını amaçlayan sosyalist Küba, Herzaman erkeklerle genç kızların ve kadınların da yer aldığı yüzbinlerce gencin coşkusu ve sevinci içinde ne de güzeldir Küba'da 17 yaşında genç kız olmak...

İSRAF VE GÖSTERİŞ ÜLKESİ ABD

KAPİTALİST DÜZEN KENDİ HALKINA DA DÜŞMAN

Gelişmiş kapitalist ülkelerin başında Amerika Birleşik Devletleri gelir.

Gökdelenleri, çok geniş caddeleri, bulaşık yıkama ve çimen biçme makinaları, renkli sinemaları, reklâm dolu basını ile dünyada en doğru yönetim uyguladığını inandırmağa çalışır insanları. En doğru yönetimin ABD'de olduğuna inandırmak için de kan akıtır, insan öldürür, savaşları başlatır, ülkelerin özgürlüklerini sınırlar ve böylece o ülkelerin politikalarını ve ekonomilerini kendi istediği doğrultuya sürükler.

Dış politikası ve kapitalist düzenin savunuculuğu ile diğer ülkelere zararlı olan ABD'nin kendi halkına, özellikle kadınlarına ve çocuklarına baktığımızda bu yalancı görkem, sahte zenginlik ve özgürlük içinde onların da gerçek eşitlik, çalışma, eğitim ve bilgilenme özgürlüğü içinde olmadıkları gözlenir.

Demokrasiden ve eşitlikten söz eden ABD'de kadın - erkek eşitliği yoktur. Kadınlar ellerinin hamuruyla erkek işine karışmamalıdır. Onlar evde oturmalı, zaten yüksek olan işsizliği arttırmamalıdır... Bu yüzden yüksek okullara girmek isteyen her 100 kadından 10-15'ine bu hak tanınır. Çalışma hayatında da durum aynıdır. Aynı işe biri erkek, biri kadın 2 kişi başvurduğunda erkek tercih edilir. Kadınlar ancak vasıfsız işçilikte veya daha az ücret verilen yerlerde kullanılır... Kadınlar işe en son alınanlar ve işten ilk çıkarılanlardır.

İnsan hakları ve eşitlikten söz etmeyi çok seven ABD yöneticileri ırkçılığı engellemezler. ABD'de zenciler ve Güney Amerikalı emekçiler 2. sınıf vatandaş muamelesi görürler. Okullara, hastanelere, işyerlerine en son alınan onlardır. Zahmetin çoğunu onlar çeker ama beslenmenin, eğitimin en iyisini onlar almazlar. Çocuklar da pek önemli değildir ABD yöneticileri için. Zenci ve Güney Amerika emekçilerinin çocukları çok kalabalık ve yetersiz okullarda onları horlıyan öğretmenlerin yanında zorunlu birkaç yıllarını geçirirler.. TV de hırsızlık ve adam öldürme sanatları ile eğitilip 14-18 yaşlarında LSD, eroin gibi uyuşturucu ilâç alışkanlığıyla toplumun en hasta kesimini oluştururlar... Bu emekçiler arasında sınıflarının bilincine vararak emeklerinin hakkını istemeğe ve örgütlenmeğe çalışanlar gizli haber alma örgütleri tarafından öldürülürler. İşte bütün görkemine, zenginliğine ve gösterişine rağmen ABD ve diğer bütün kapitalist düzen temsilcilerinin ülkelerini yakından incelediğimizde gerçekte baskı, sömürü ve zulümden başka birşey göremeyiz.

İşte ABD nin insan hakları savunuculuğuna bir örnek!

İLERİCİ KADINLARIN MADEN-İŞ GREVCİLER
GÜÇLENEREK SÜRÜYOR

40 bin Maden-İş üyesinin tekelci sermayenin en gerici, en saldırgan kesiminin örgütü olan MESS'e (Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası'na) karşı direnişi iki ayı aşkın bir süredir devam ediyor.

Emeğin sömürüye karşı verdiği bu onurlu savaşımda İlerici Kadınlar da saf tutuyor ve dayanışmalarını sürdürüyorlar. Emekçi kadınların örgütü olan İlerici Kadınlar Derneği mahallelerde ve fabrikalarda tüm kadınları grevci işçilere destek olmaya çağırıyor.

İstanbul'da Hasköy, Kuştepe, Gültepe, Kâğıthane, Hisarüstü, Ortaköy, Eyüp, Zeytinburnu, Bayrampaşa, Gaziosmanpaşa ve Burunbahçe'de kadınlar İKD Fatih, Şişli ve Kartal Şubelerinin aracılığı ile para, kuru yiyecekler, pazarda satılmak üzere elbezleri, tutacaklar vs. vermeye, yemek pişirmeye devam ediyorlar. Kartal'da grevdeki Simko fabrikasında çalışan bir İKD üyesi de sendikanın verdiği parayı bağış olarak yeniden Maden-İş'e vererek dayanışmaya katılıyor. İKD'nın önerisiyle grevdeki Bebimot, Mesan, Ören Bayan işçilerinden oluşan koro, savaşsız, sömürüsüz güzel günlere duyulan özlemi türkülerle, marşlarla dile getiriyor.

İKD İzmir Şubesindeki doktor üyeler de grevci işçileri desteklemek amacıyla Çamdibi semtinde yaptıkları poliklinik çalışmalarında para ve kuru yiyecek toplamışlardır.

İKD üyeleri dayanışmalarını yalnız maddî yardımla göstermiyorlar. Grevci eşlerine, gerek grev yerlerinde, gerekse evlerine ziyarete gittiklerinde kocalarına destek olmaları gerektiğini anlatıyorlar. Zeytinburnu temsilciliği MAN'da «Grev ve Kadın» konusunu, Eyüp temsilciliği Prestcold'da «Kadınlar Aşağı Yaratıklar mı dır?» konularını anlatmışlar.

ANADOLU'DAKİ İLERİCİ KADINLARDAN MADEN-İŞ GREVCİLERİNE SELAM VAR..

Ankara'daki, İzmir'deki, Balıkesir'deki, Antakya'daki, Trabzon'daki İKD üyeleri böyle diyorlar ve topladıkları para, erzak ve Maden-İş yararına satılmak üzere çeşitli eşyaları yolluyorlar. İKD Balıkesir şubesi üyeleri Köy Kalkınma Kooperatifleri üyeleri ile birlikte köy köy dolaşıp para ve erzak topluyorlar.

Samandağ'ın umut ve yaşam dolu çilekeş kadınları da grevci eşleri gibi çeyiz sandıklarını açıp «Anadolu'nun güney ucundan grevci işçilere,

Ankara Çankaya Şubesi üyeleri demokr düzenlenen Maden-İş'le Dayanışma Gecesi' çiler yararına satış yaptılar. Ayrıca pazar v

analc
den
lerini
Ka
yanış
tuyor
lerin
rebile

EĞİTİM

PAHALILIK

Son günlerde dilimizden düşürmediğimiz bir sözcük. Hepimizin yakındığı, nerdeyse bir kader gibi kabullenmeğe başladığımız, fiat artışlarının gerçek nedenini, suçlusunu öğrenmemiz gerekli. Öğrenelim ki, kanmayalım, davranalım. Bir kere pahalılık kaçınılmaz bir kader değildir.

Sömürünün kalktığı, fabrikaların, bankaların, ticaretin işçi ve emekçilerin yönettiği devletin elinde bulunduğu ülkelerde pahalılık söz konusu değildir. 20 - 25 yıldır temel gıda maddelerinin bir kuruş fiatı artmamıştır. Fiatı artan mallar olsa bile, ücretler daha çok arttığından, halk pahalılığı hissetmez bile böyle ülkelerde.

Hızlı fiat artışları insanın insanı sömürmesinin «Hür özel teşebbüsün kâr etme özgürlüğü» diye yasalarca kabul edildiği kapitalist ülkelere has bir olaydır.

Pahalılığa Türkiye gibi kapitalist ülkelerde rastlanır. Çünkü «Hür özel teşebbüs» ün fiatları dilediği gibi arttırarak, daha çok kâr etme, yani emekçi halkı daha çok sömürme hürriyeti vardır. Hele rakibi yoksa, ne devlet karışır, ne de halka ses çıkarma olanağı verilir. Üstelik fiatları azgınca arttırarak, kârlarını da arttıran parababaları, pahalığın suçunu, ücretlerine zam isteyen işçilerin üzerine atmaktan da kaçınmazlar. Derlerki; «işçi ücretleri 100 lirada 25 lira arttı. Biz ise fiatları sadece 100 lirada 23 lira arttırdık. Bakın fiatları az bile arttırmışız..» ilk bakışta parababalarını haklı gösteren bu sözcüğü kurcalarsak, gerçek apaçık ortaya çıkar. Burada söylenmeyen bir şey var.

100 liraya satılan bir malın fiatı içinde acaba kaç lira onu üreten işçiye ücret olarak ödenmiştir. İstatistiklere göre bu Türkiye'de sadece on liradır. 100 lirada ücret zammı, 10 lirada 25 lira zam demektir. Yani, her 100 liraya satılan mal için, onu yapan kişiye 2,5 lira daha fazla yani 12,5 lira ücret verilecek demektir.

GIDA MADDELERİNDEKİ FİAT ARTIŞI :

	1963	1974
ÇEKOSLOVAKYA	100	100
FRANSA	100	180
TÜRKİYE	100	309

1976 YILINDA 2 ODALI KALORİFERLİ BİR EVİN AYLIK KİRASINI ÖDEMEK İÇİN :

ÇEKOSLOVAKYADA	9	Saat çalışmak	gerekli
YUGOSLAVYADA	11,6	" "	"
MACARİSTANDA	9,5	" "	"
TÜRKİYEDE	160	" "	"

Malı 100 liraya satarken bile aşırı kâr eden parababaları, işçilik ücretindeki 2,5 liralık artışı, kârlarından biraz fedakârlık ederek, fiatlara zam yapmadan pekala karşılayabilirler. Hadi kârlarının azalmasına razı değiller diyelim. 100 liralık malın fiatını 2,5 lira arttırarak 102,5 liraya satsalar, kârları hiç azalmaz.

Oysa kendileri itiraf ediyorlarki, 100 liralık malı fiatı sadece 23 lira arttırarak, malı 123 liraya satmışlar. Peki 123 lirayla 102,5 lira arasındaki 20,5 liralık fiat zammının gerekçesi ne? İşçi ücret zamlarını bahane edip 20,5 liralık ek kâr kazanmak hırsından başka bir şey değil.

Eline 2,5 lira fazla ücret geçen işçi eskiden 100 liraya aldığı malı şimdi 23 lira zamla alacağından durumu eskisinden bile kötü olacaktır. Satın alma gücü azalmış olacaktır. Yalnız işçilerin mi? Memuru, köylüsü, esnafı, zanaatkârı ile ücretini, gelirini parababaları gibi dilediğince yükseltemeyen tüm emekçi halk fiat zamlarının altında ezilecektir. Her şey apaçık ortadadır. Bir avuç parababasının daha çok kâr hırsı, 40 milyon emekçiyi yoksullaştırmaktadır. Pahalılığın suçlusu parababaları, nedeni ise bu sömürü - kâr özgürlüğünün olduğu düzendir.

...YLE DAYANIŞMASI

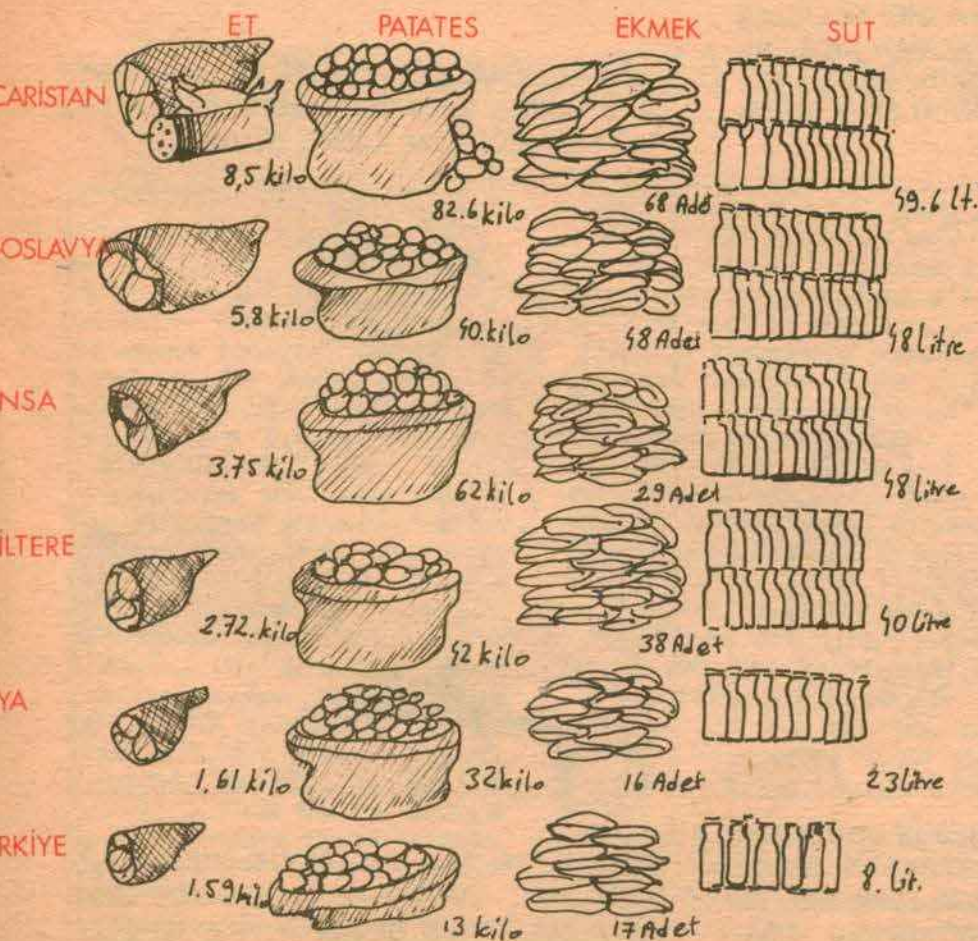

...örgütlerle ortaklaşa olarak ...açtıkları sergide grevci iş... ...ndeki satışlar da sürüyor.

KADINLARIMIZA,
— MESS'e karşı direnen grevdeki 40 bin Maden-İş işçisine bu bilinçli ve onurlu savaşımlarında güçlerimizi birleştirerek destek olalım.
— Fabrikada, tarlada, büroda çalışan tüm kadınlarımız! Her ay en az bir günlük kazancınızı,
— Bu olanakları bulunmayan analarımız, bacılarımız, kızlarımız!
Un, makarna, şeker, gibi yiyecek maddelerini ya da çeyiz sandıklarınızdaki birkaç parça eşyayı,
MADEN - İŞ'Lİ GREVCİ İŞÇİLERLE DAYANIŞMA FONUNA VERİN.

... kadınlarına, bacılarına biz ...» diyerek en değeril şey... ...uyorlar. ...ın bu güçlü ve bilinçli da... ... parababalarını çok korku ...SS yöneticileri grevci işçi... ...ine, onları grevden döndü... ...rini umarak yolladıkları mektupları kanlarına da okumalarını istiyorlar. Böylece grevi kırmada kadınlardan âdeta yardım bekliyorlar.. Oysa kadınlar bir grevci eşinin nasıl davranması gerektiğini ve kocalarının en yakın destekçisi olduklarını bilerek bu oyunları boşa çıkarıyorlar.

...GÜNLÜK ORTALAMA ÜCRET KARŞILIĞI SATIN ...LINABİLECEK TEMEL BESİN MADDELERİ 1976

bir forum

EV HİZMET İŞÇİLERİ SOSYAL GÜVENCE ALTINA ALINMALIDIR

17 Temmuz pazar günü TÜTED salonunda ev hizmetlerinde çalışan kadınların sosyal sigortalardan yararlanmaları konusu tartışıldı. Forumda sayıları ülkemizde onbinleri bulan bu emekçi kadınların temsilcileri de vardı: Yaşamlarını çok güç koşullarda sürdürdüklerini, hiç bir toplumsal güvencelerinin olmadığını belirttiler. Foruma katılan Avukat Ayfer Coşkun, 506 sayılı SSK yasasının ev hizmetlerinde çalışanları sigorta kapsamı dışında bıraktığını, iş kanununun onları işçi saymadığını, diğer taraftan yine SSK yasasının 86. maddesinin onlara toplu sigorta hakkı tanıdığını belirtti. Buna göre derneklerin, birliklerin birden fazla işverene bulunan bu emekçiler adına SSK ile sigorta akti yapabileceğini söyledi. Genel İş sendikası Marmara Bölge Baş Temsilcisi Nafiz Bostancı ise, sendikanın kapıcıları ve kalorifercileri sigortalama deneyiminin ışığında bazı pratik önerilerde bulundu.

İlerici Kadınlar Derneği adına söz alan Yüksel Selek görüşlerini şöyle belirtti:

«17 Haziranda derneğimizde ev hizmetinde çalışan kadınların sigortalanmaları amacıyla başlatılan imza ve dilekçe kampanyası tüm İKD üyeleri eliyle yurt düzeyinde yaygınlaştırılmaktadır. Bugünkü forum bir açış toplantısıdır. Yasal değişiklikler parlamentoda gerçekleşinceye kadar ev hizmet işçilerinin geniş ölçüde katılacağı bu tür toplantılar, yürüyüş, miting gibi kitle gösterileri düzenlenecektir. Bu arada yasaların sağladığı bir olanak olan grup sigortasını zorlama, ev hizmetlerinde çalışanların mahallî kooperatiflerde örgütlenmeleri yolunda çalışmalar sürecektir. Önemli olan örgütlü mücadelenin gereğini tüm kadınlarımızın kavraması ve kendi demokratik örgütleri olan İKD ile güç birliği yapmalarıdır.»

KIBRIS

YURTSEVER KADINLAR BİRLİĞİ GELİŞİYOR

22 Nisan 1977'de Kıbrıslı Türk Kadınlarını örgütleyerek, kendi özgül sorunlarına sahip çıkmalarını sağlamak ve onları toplumsal mücadeleye katmak amacıyla Kıbrıs'ın Lefkoşe kentinde Yurtsever Kadınlar Birliği kurulmuştur.

Kısa zamanda gelişen Yurtsever Kadınlar Birliği'nin bugün Girne'de, Güzelyurt'ta şubeleri vardır. Sömürünün olduğu tüm toplumlarda olduğu gibi kadınlar, Kıbrıs'ta da 2. sınıf insan muamelesi görmekte hem ana hem de emekçi olarak iki kat fazla sömürülmektedirler. Çalışan kadınların büyük bir kesimi sendika, sigorta, yaşlılık aylığı gibi güvenceden yoksundur. Doğum izinleri yetersiz olup, kamu görevlileri için doğumdan önce ve doğumdan sonra bir aydır. Bu süre içinde ücretlerinin yarısını almaktadırlar. İşçi kadınlar için ise bu süre 15'er gündür. Anne işe gittiği zaman gözünün arkada kalmayacağı, çocuğuna tam bakım sağlan dığına inandığı yurt-kreş gibi toplumsal hizmet kurumları yoktur. Yurtsever Kadınlar Birliği ilk adımda kadınların en önemli sorunlarından biri olan kreş sorunu üzerine eğildi. Bu konuda Kıbrıs gazetelerinde çeşitli yazılar yayınlandı. Siyasi partilere ve meclise bu konuyu gündeme almaları ve yeterli sayıda ve nitelikte devlet eliyle, kreş açılması için çağrıda bulundu.

Halen Yurtsever Kadınlar Birliği çalışan kadının çalışma hayatı ile çocuklarının bakım ve yetiştirilmesi işinin bağdaştırılmasını sağlayacak bir iş yasası taslağının hazırlanması çalışmalarını sürdürmektedir.

1 MAYIS'I YAŞATACAĞIZ

İşçi sınıfının Birlik - Mücadele ve Dayanışma günü olan 1 Mayıs, 1977'de ülkemiz tarihinin en büyük mitingiyle kutlandı. Ancak burjuvazi yarım milyonu aşkın kişinin katıldığı mitingin görkemine gölge düşürebileceğini sandı. Para babalarının emriyle CİA ve MAO'cular 1 Mayıs alanını kana buladılar. İlerici güçler 36 şehit verdiler. Ama hiçbir şey 1 Mayıs'ın görkemini gölgeleyemiyecek. Halkımız 1 Mayıs şehitlerinin anılarını yaşatacak, onları unutmayacak, 1 Mayıs güneşi sönmeyecek. Bu kanlı katliamın hesabı mutlaka sorulacak.

«Bir Mayıs'ı yaşatacağız» köşesinde geçen sayımızdaki 1 Mayıs şehiti Bayram Çıtak'ın eşi ile yapılan röportajdan sonra, bu sayımızda da 1 Mayıs'a katılan bir işçinin şiirini yayımlıyoruz.

1 Mayıs alanı bayram alanı
Emekçinin yazılarıyla, marşlarıyla
derdini dökme alanı.
Ölüm kusan günü unutma
İşçi arkadaş unutma.
Safları sıklaştır, bileyi güçlendir.
78'de 1 Mayıs.
Yürüyün arkadaşlar
Zincirleri kırın, engelleri aşın.
Sokakları çınlatın
Yürüyün işçiler yürüyün.
1 Mayıs alanını güneş gibi parlatın
Yürüyün işçiler yürüyün.
Zincirleri kıra kıra

örnek alacağımız kadınlar

ULUSLARARASI KADIN HAREKETİNİN SEÇKİN ÖNCÜSÜ

CLARA ZETKIN

«Bazen sportmen bir genç kız, bazen sakin bir köylü, bazen de bir rahibe gibi köyleri geziyor. ilericilere gazete ve haber iletiyordu. Tutuklanma ve öldürül me tehlikeleri içindeki bu yiğit kadın Clara Zetkin'di.»

1857 yılında Almanya'nın küçük bir köyünde doğdu. Sokaklarında yalınayak çocukların oynadığı bu köyde halkın sefaletine karşın birkaç patron alabildiğine zengindi. Küçük Clara bu çelişkiler içinde büyüdü.

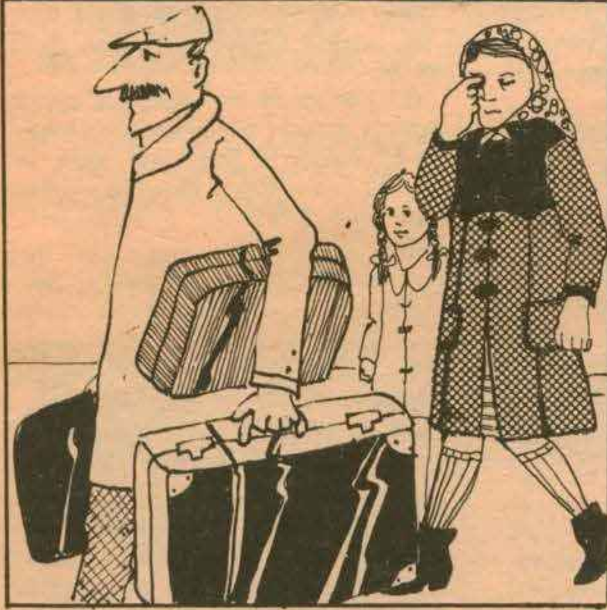
20 yaşında öğretmen okulunu bitirdi. İşçilerin, köylülerin mutlu bir yaşam için verdikleri mücadeleye katıldı. Maddi sıkıntılar ve çevresinin baskısı yıldırmadı onu. Bu arada sıkıyönetim ilân edilmiş, ilericiler üzerindeki baskılar daha da artmıştı. Tabii düzenin bekçileri Clara'yı da tutukladılar. Hapisten çıktıktan sonra, kendisi gibi yaşamını işçi sınıfının savaşımına adamış olan Ossipe Zetkin'le evlendi. İki oğulları oldu. Sıkıntı çekiyorlar, parasız kalıyorlardı. Ancak Clara Zetkin'i en çok üzen şey çocuklarının yeterince beslenememesiydi. Geçim için çeviri yapıyor, gazetelere makaleler yazıyordu. Bunun dışında gecekondukalara gidip işçilerle toplantılar yapıyor onlara güç ve bilinç taşıyordu. İşte yine bir toplantıda 8 saatlik iş günü isteyen dokuma işçilerine şöyle sesleniyordu: **«İnsanlığın bağımsızlığı için dövüşen proleterler, kadının ekonomik bağımlılığını ve insan neslinin yarısının esirliğe mahkûm olmasını kabul edemezler.»**

Kadınların eşitlik savaşımının öncüsü Clara Zetkin tarihte ilk defa kadınlara iş hayatında ve politik hayatta eşit haklar istiyordu. Çıkardıkları **Eşitlik** adlı gazetede, çalışan kadınların sorunlarına ve sıkıntılarına yer veriyordu.

Daha sonra sosyalist kadınlar 2'nci Enternasyonal için Kopenhag'da bir araya geldiler. Ve kongrede söz alan Zetkin'in, 8 Mart'ın **«DÜNYA KADINLAR GÜNÜ»** olması önerisi coşkuyla kabul edildi. 1'inci dünya savaşının kan ve ateş dolu günlerinde toplanan Uluslararası Kadınlar konferansında Zetkin, kadınların barış istemlerini dile getiriyordu. Yaşamının son yıllarında Alman Millet meclisine seçildi. Hastalığına rağmen parlamento'dan kadınların savaşa, sömürüye, eşitsizliğe karşı öfkesini haykırdı.

İşçi sınıfının yılmaz savaşçısı Clara Zetkin 1933'te öldü. Yaşamının son anına dek Alman işçi sınıfının örgütlü saflarında yer alan, yüreği çocuk ve insan sevgisi ile dopdolu olan Clara Zetkin'in yaşamı ve kavgası hepimize örnek olacaktır.

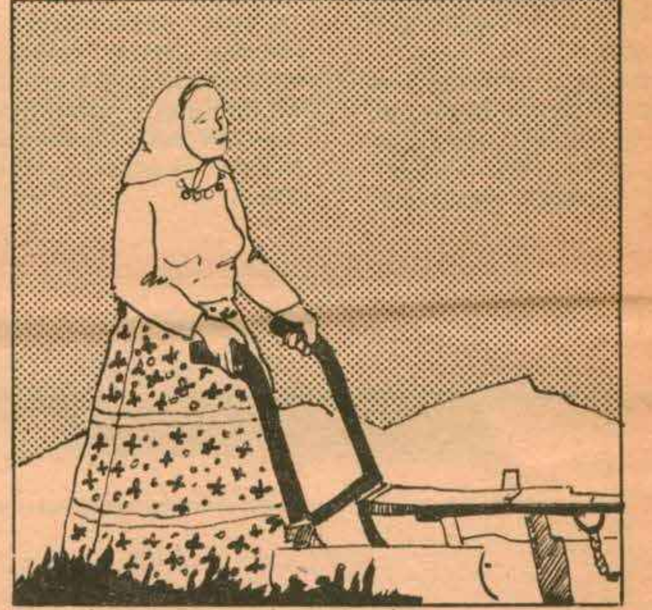
EL KAPILARI

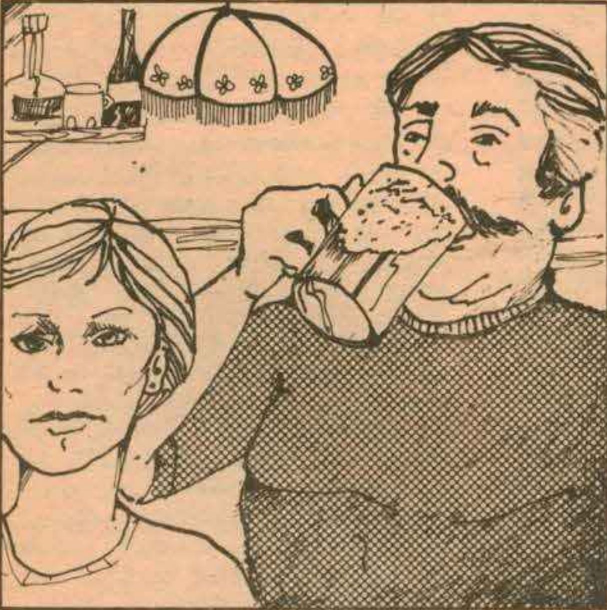
İŞSİZLER ORDUSUNUN 3 MİLYONU AŞTIĞI ÜLKEMİZDE İNSANLARIMIZ İŞ BULMAK UMUDUYLA EL KAPILARINA SÜRÜLÜRLER. GERİDE GÖZÜ YAŞLI KADINLAR VE BEBELER BIRAKARAK.

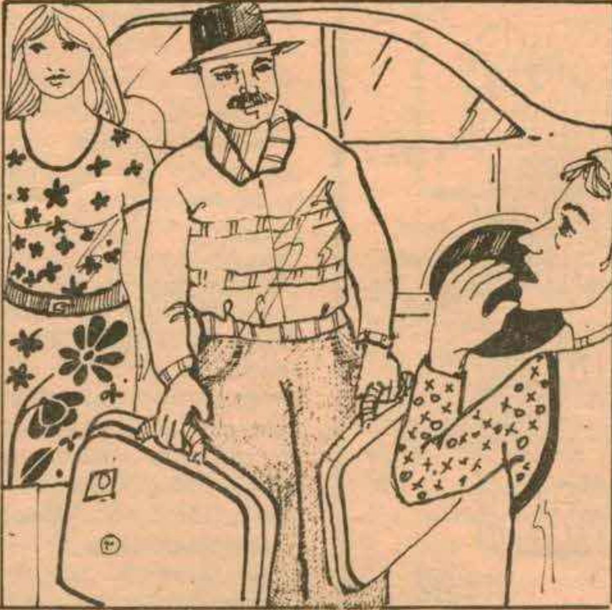
BATI ALMANYA GİBİ GELİŞMİŞ KAPİTALİST ÜLKELERDE ÇALIŞAN İŞÇİLERİMİZ BURADA HEM İLİKLERİNE KADAR SÖMÜRÜLÜYOR HEM DE ÜÇÜNCÜ SINIF İNSAN MUAMELESİ GÖRÜYORLAR.

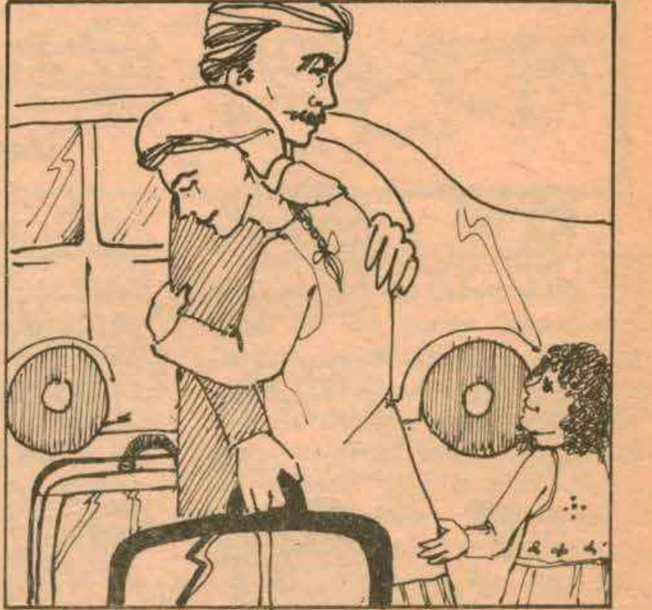
GERİDE BIRAKTIĞI AYŞESİ DE KOCASININ 3 - 5 KURUŞ BİRİKTİREBİLMESİ İÇİN EVİNİN HEM ERKEĞİ HEM KADINI OLUYOR.

İNSANÜSTÜ KOŞULLAR ALTINDA ÇALIŞAN İŞÇİLERİMİZİN BAZILARI DA AVRUPANIN YOZLAŞMIŞ EĞLENCE HAYATINA KENDİLERİNİ KAPTIRIYORLAR.

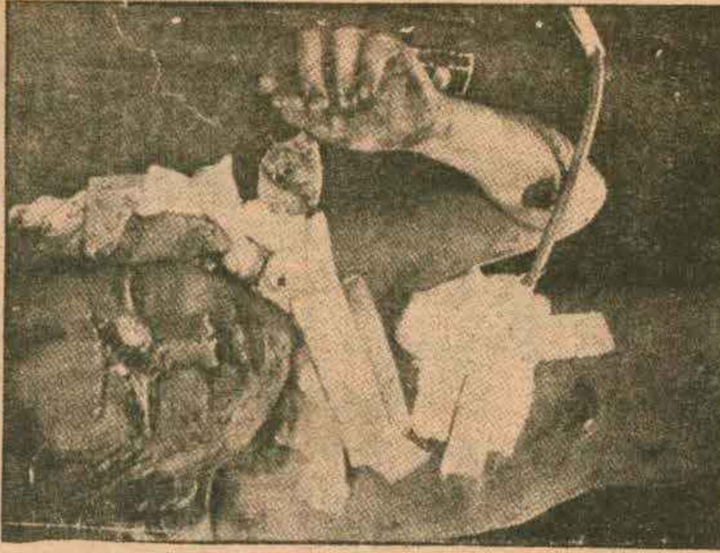
HATTA BAZEN EVDEKİ AYŞESİNİ UNUTARAK PEŞİNE BİR ALMAN KIZI TAKARAK GELEN İŞÇİLERİMİZE DE RASTLANIR. KİMİ AİLELER BÖLÜNMÜŞ, KADIN VE ÇOCUKLAR PERİŞAN OLMUŞTUR.

PEK AZI DA AİLE ÖZLEMİYLE YURDA DÖNER. AMA YURDA DÖNÜŞTE DERTLERE DEVA BULUNMUŞ DEĞİLDİR YİNE İŞSİZLİK, YİNE DERTLER DERTLER.

HİROŞİMA'YA ATILAN İLK ATOM BOMBASI

Japonya'ya atılan atom bombası askeri bir zorluktan doğmamıştı. Japonya'nın zaten yenik düştüğü ve kaderinin belli olduğu dönemde atılan ölüm bombasının amacı başkaydı. AMAÇ: Bütün dünyaya özellikle de Sovyet Halkına göz dağı vermek... Böylece savaş sonrasında da ABD'ye bu emperyalist devlete kimse kafa tutamayacaktı. Üstelik bombanın tesiri de insanlar üzerinde ölçülmüş olacaktı.

Ama daha sonra gelişen olaylar emperyalizme karşı mücadelenin bombalarla durdurulamayacağını gösterdi. 1945'ten bu yana bir çok ulus bu saldırgan devlete karşı savaş açtı. Ve onu yenik düşürdü. Bu savaş hala devam ediyor. Hem de kapitalist sisteme şiddetli darbeler vura vura büyüyor, gelişiyor.

Barış, demokrasi, bağımsızlık, toplumsal ilerleme savaşımı tıpkı pıtraklar gibi dünyanın dört bir yanında milyonlarca açıyor.

«Annem ve babamla birlikte gezmeğe çıkmıştık. Kırlar yemyeşildi. Çiçek topluyordum. Birden bana birşey çarptı. Kendime gelince «anne bana ne çarptı?» diye sormak için başımı onlara çevirdim. Ama orada yoklardı. Sol yanımda bir acı hissettim. Bağırmaya başladım. Annem ve babam bir anda toz haline gelip yok oldukları için mi, yoksa sol yanım çiğ et haline geldiği için mi bilmiyorum. Birden acıktım. Ve hâlâ elimde sımsıkı tuttuğum yarısı kavrulmuş çiçekleri yedim. Sonra da bağırdım, bağırdım...»

Bu anıyı yeniden yaşayan kadın şimdi 44 yaşında. İkinci Dünya Savaşının son günlerinde 1945 yılında Amerika Birleşik Devletleri Hükümeti tarafından Japonya'nın başkenti Hiroşima'ya atom bombası atıldığında 12 yaşındaymış. Hâlâ yaşıyor olması bir mucize. Zira onun gibi yaralar alan bir çok insan seneler sonra dayanılmaz acılar içinde kıvranarak can vermişler.

Kullanılacağına kimsenin ihtimal vermediği bu bomba 64 bin kişinin ölümüne, bir kentin de yeryüzünden silinmesine neden oldu. Aynı yılın 9 Ağustosunda yani üç gün sonra ikinci bomba da Nagazaki kentine atıldı. Bu kentte de 37 bin insan öldü.

Bu vahşi katliam bütün dünyada odluğu gibi ülkemizde de lânetle anılmaktadır. Günümüzde barıştan ve silâhsızlanmadan yana olan güçler ve ülkeler, insanlığın böyle acıları yeniden yaşamaması için sürekli ve kalıcı barışın sağlanması için savaşım veriyorlar.

ABD'NİN YENİ MARİFETİ:

NÖTRON BOMBASI

Dün olduğu gibi bugün de barıştan, silâhsızlanmadan yana tüm çabaları baltalayan ABD, insanlığa yeni ölüm araçları armağan ediyor.

Uluslararası barış ve silâhsızlanma toplantılarında «sosyalist ülkelerde insan hakları çiğnenmektedir» diye nutuklar atan Amerika, bir yandan da binlerce insanı bir anda yok edecek saldırı silâhları geliştiriyor. Bunlardan biri ve en korkunç olanı **NÖTRON BOMBASI**. Bombanın marifeti de şu: Bir şehirde yaşayan tüm canlıları bir anda yok ediyor. Ama eşyalara, binalara hiçbir zarar vermiyor. Ne kadar insancıl değil mi?

Oyuncağı ile oynayan çocuk, tezgâh başında iplik dokuyan genç kız, toprağı işleyen delikanlı, baskıya, sömürüye başkaldıran, bağımsızlık isteyen, belki de sosyalizmi inşa etmeye çalışan insanlar... evet, hepsi bir anda yok olacaklar. Oyuncak dokuma tezgâhı, traktör kalacak. Ölü bir şehir kalacak.

İşte ABD, insan haklarını, insanların yaşama haklarını elinden alarak böyle koruyor.

İnsanlığın yüz karası olan bu iğrenç silâh tüm ülkelerde, barış ve silâhsızlanmadan yana güçler tarafından protestolarla karşılandı. Biz de Türkiyeli ilerici kadınlar olarak Dünya barışı ve uluslararası yumuşamaya indirilmiş bir darbe olan Nötron Bombası yapımının derhal durdurulması için ülkemizde ve dünyadaki tüm anaları, barışsever güçleri, kullanılması halinde insanlığa felâket getirecek olan bu ölüm aracına karşı savaşıma çağırıyoruz.

ÇOCUKLARIMIZA KİTAP SEÇİMİNDE YARDIMCI OLALIM

Kitap çocukların iyi yetişmeleri, sağlıklı düşünmeleri için önemli bir etkendir. Fakat çocukların eğitimi için hazırlanmayan, kâr amacı güden kitaplar çocuklara zararlı bilgiler veriyor. Böyle kitapları okuyan bir emekçi çocuğuyla konuştuk. Okuduğu kitaplar kendi meseleleri ile ilgili olmadığı gibi çocuğu savaştan döğüşten zevk alır hale getiriyor.

«Adım Cevahir Dönmez. Bakma 14 yaşındayım, ama herkes beni küçük sanır. Çiklet satıyorum. İşte Zeytinburnu, Yeşiltepe'de oturuyorum. Kitap da okurum, tabii top da oynarım, çiklet de satarım, param olunca sinemaya giderim. Ben her kitabı okurum. Hem de su gibi Teksas, Tommiks, Kaptan Sving, Zagor, Teks... daha çook okurum. Niye mi Tommiks, Teksas okurum? Kitap niye okunur? Okuyorum işte ama iyi yumruk var Çelik Bilek'te, Siving'te de var. Tommiks var ya Tommiks, her attığını vurur, abla ben vurabilir miyim? Ben vuramam ben Tommiks değilim. Ama Tommiks herkesi kurtarır kızılderililerin elinden. Kızılderliler kötü. Hem onların tüfeği bile yok. Olsa bile Tommiks'e karşı işe yaramaz. Haksızlık mı, toprakların-dan mı çıkarıyorlar. Evet doğru, ama onlar da çıksın be abla.

Kitapları yeni almam. Mahalledeki çocuklara bir teklik verdim mi, bir kitap bazen de iki kitap okursun. Ne olacak, neyi alacaksın? Babam kızıyor hem, yanımda kitap görünce. Ba na: «ona vereceğin parayla fındık al, iç fındık al da ye» diyor. Onun için kitapları eve götürmem, dışarda okurum.»

Umudumuz, mutluluğumuz, yarının kurucuları çocuklarımız. Onlar için çalışırız. Yemeyip yediririz, giymeyip giydiririz, sağlıklı olsunlar, iyi yetişsinler diye. Peki gözümüz gibi baktığımız çocuklarımız ne tür kitapları okurlar? Ne tür kitaplar okumalıdırlar?

Hepimiz hemen her köşe başındaki bayide, merdiven başlarında çocukların ellerinde kötü basılmış çizgi romanları görürüz. Özellikle Amerikan kaynaklı ve kâr amacıyla basılmış kitaplar emekçi çocuklarını kendi günlük meselelerinden uzaklaştıran, halkları birbirlerine düşman eden, savaşlı-kavgalı konuları işler-ler. Bu kitapları yutarcasına okuyan çocuklarımız, bizi sömüren ülkelere ve onların sahte kahramanlarına sem pati duyarak ve özenerek büyürler. Ve yine kalitesiz kâğıtlara basılmış uydurma hayvan masalları, gerçek dışı cinler, periler, korkunç devler, sihirli değnekle doluveren sofralar ve her zaman şirin krallar, kraliçeleri konu alan kitapları okur çocuklarımız. Korkak, ürkek, kendine güvensiz yetişirler. Sihirli değnek bekleyerek yetişirler. Parababaları böylece hem ceplerini şişirirler, hem de çocuklarımızın beyinlerini yıkamış olurlar. Üstelik bu kitaplar cümle kuruluşları, dili, resim ve harf büyüklüğü bakımından hazırlanmış tek tip kalitesiz şeylerdir.

Çocuklarımızı zararlı sapık bilgilerle dolu olan bu tür kitapları okumaktan alıkoymalıyız. Çocuklarımızın okuyacağı kitapların içerikleri, yani anlattıkları şeyler onlara doğru düşünmeyi, iyiye güzele yönelmeyi öğretmelidir. Çocuklara güven, cesaret, insanlara sevgi ve barış duyguları aşılamalıdır.

Çocukların görme, işitme, algılama duyguları hemen değişmez. Kitap seçerken çocuğun yaşı da gözönüne alınmalıdır.... İlkokul birinci devre için birkaç heceli yazılar, resim altı ve günlük kullandığımız kelimelerden oluşmalıdır. İkinci devre için heceler artar, resim yarı yarıya azalır ve daha yeni bilgilerden oluşur kitaplar. Orta okulda artık az resimli veya hiç resimsiz kitapları okuyabilir çocuklarımız. Kitapların birinci hamur kâğıda basılması da gerekir.

Biz emekçi analar, çocuklarımızın kitap seçiminde onlara yardımcı olmalıyız. Bu köşede ileriki sayıları-mızda çocuklarımızın okumasında yarar gördüğümüz kitapları tanıtmaya çalışacağız.

ilerici kadınlar derneğinden haberler

İST. FATİH ŞUBESİ

G. Osmanpaşa Temsilciliği

AÇILDI

Gaziosmanpaşa temsilciligi 50 kadının katıldığı sıcak ve samimi bir törenle açıldı. Aralarında «1 Mayıs mitingine», «Evlât Acısına Son» yürüyüşüne katılan kadınların da bulunduğu günde saz çalınıp türküler, marşlar söylendi. Temsilcilikte Biçki - Dikiş Kursu açılacağı ve kitaplık kurulacağı bildirildi. **Çimentepe, Ara Sok. No. 3, Sarıgöl - Gaziosmanpaşa**'da açılan temsilcilik kreş ve sağlık çalışmalarına hız veriyor.

İST. KARTAL ŞUBESİ

ŞUBE BAŞKANI VE İKİ ÜYE SALDIRIYA UĞRADI

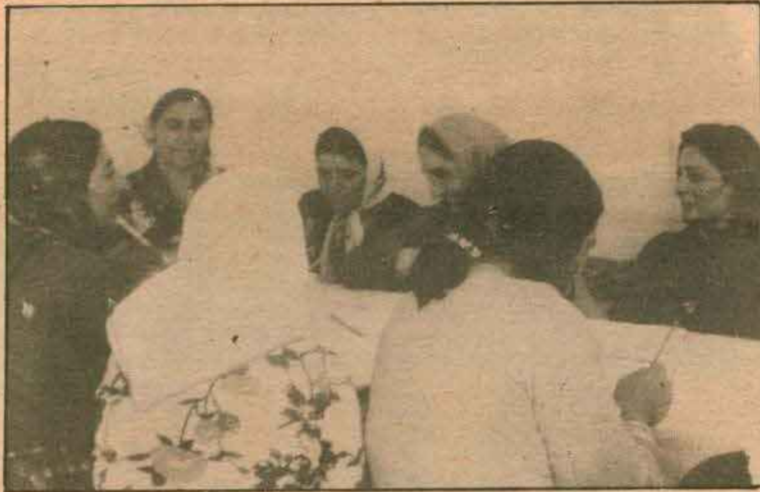
22 Temmuz 1977 Cuma günü saat 18.30 sıralarında İKD Kartal Şube Başkanı, bir Yönetim Kurulu üyesi ve bir Dernek üyesi, Kadıköy meydanında saldırıya uğramıştır. Dernek üyesi arkadaşlara adi hakaretlerde bulunan bu Maocu sapık daha sonra arkadaşlarımızı döğmeye kalkışmıştır. Birbirine bağlı olarak gelişen bu olaylar şunu kanıtlamıştır: Polislerin engelleyemediğini, Maocu Bozkurtlar engelliyor. Maocu ve faşist bozkurtların bütün bu yıldırma istemleri İlerici Kadınları, Bağımsızlık - Demokrasi ve Toplumsal İlerleme savaşımından ayırmayacaktır.

İST. ŞİŞLİ ŞUBESİ

Hasköy Temsilciliği

OKUMA - YAZMA VE BİÇKİ - DİKİŞ KURSLARI BAŞLADI

28 Mayıs'ta açılan Hasköy temsilciliğinde okuma - yazma kursları başlamıştır. Başarıyla sürmekte olan birinci devre kurslara 15 kişi katılmaktadır. Bunun yanında temsilcilikte Biçki - Dikiş Kursları da başlamıştır. Çevrede büyük ilgi gören Biçki - Dikiş Kursu da başarıyla sürüyor.

ANKARA ÇANKAYA ŞUBESİ

GEÇİCİ KREŞ UYGULAMASI

Ankara Çankaya Şubesinde, üyelerin İKD çalışmalarına rahatlıkla katılabilmelerini sağlamak amacıyla bir çocuk odası düzenlenmiştir. Annelerin çalışmaları sırasında, uzmanlar tarafından bakılan çocuklara oynamaları ve yetenekleri geliştirebilmeleri için pekçok olanak sağlanmıştır. Dünya Çocuk Haftası nedeniyle fotoğraf ve resim sergisi de düzenlenmiştir. İKD Ankara Çankaya Şubesini kapamasıyla kreş odası da kapanmıştır.

EGO'DAKİ İŞÇİ KADINLAR «KREŞ» İÇİN İMZA TOPLADILAR

Ankara Elektrik, Gaz, Otobüs (EGO) işletmesinde çalışan GENEL-İŞ üyesi işçi kadınlar İlerici Kadınlar Derneği'nin yardımıyla; toplu sözleşmeye, işyerinde kreş açılması için bir madde konulmasını istediler ve imza topladılar.

ANA-ÇOCUK VE KADIN SAĞLIĞI ÜZERİNE SOHBET

GÜNEŞİN AZI YARARLI ÇOĞU ZARARLIDIR

Güneşin belirli bir miktarı bünyenin büyüyüp serpilmesi için önemli bir D vitamini kaynağı iken, gereğinden fazlası büyük kazalar hatta ölümlere yol açabilecek kadar zararlıdır. Gelişme çağındaki çocuklarımızın kemiklerinin sağlıklı ve normal oluşmasına yardım eden, vücudu canlı tutan güneşin altında özellikle yaz aylarında fazla kalındığında **güneş çarpması** denen rahatsızlık ortaya çıkar. Güneş çarpması sadece deniz kıyısında güneşlenmek amacıyla yatanlarda değil, tarlalarda, bahçelerde sabahtan akşama kadar çalışan emekçilerde de sıklıkla görülür.

GÜNEŞ ÇARPMASI,

İlk defa güneşe çıkanlar, alışık olmadıkları halde uzun süre güneşin altında kalırlarsa **güneş çarpması** denen rahatsızlık oluşur. İlk 1-2 saatte sıkıntı, göğüs daralması, halsizlik veya huzursuzluk şeklinde başlar. Ardından şiddetli baş dönmesi ve baş ağrısı ile bulantı kusma ve ateş gelişir. Kişinin şuuru bulanır ve komaya girer. Hatta ilk dönemlerinde sıkıntı ve rahatsızlığının nedenini iyi anlamadığı için serinlemek amacıyla girdiği denizde yüzme bildiği halde boğulanlar vardır.

GÜNEŞ ÇARPMASI OLUŞTUĞUNDA ALINACAK ÖNLEMLER,

Hastayı hemen gölgeye götürmeli ve başına buz koyup vücudu serin tutmalıyız. Eğer yarım saat içinde düzelme göstermiyorsa hemen doktora götürmeliyiz.

GÜNEŞ ÇARPMASINI ENGELLEMEK İÇİN ALINACAK ÖNLEMLER,

Yaz mevsiminin başında güneşe alıştıra alıştıra çıkmalıyız, ilk çıktığımız gün saatlerce güneşin altında kalmamalıyız. Hafta sonları plajlara gidenler bütün günlerini güneşin altında geçirmemeli, zaman zaman gölgede dinlenmelidir. Denize girmeden güneşte yatanlar başlarını ve yüzlerini sık sık yıkamalıdır. Güneşin altında çalışan tarım emekçileri öğlen saatlerinde 1-2 saat gölgede dinlenme izni almalıdır.

BALIKESİR ŞUBESİ

1. OLAĞAN GENEL KURUL YAPILDI

İKD Balıkesir Şubesi 10 Temmuz 1977'de Birinci Olağan Genel Kurulunu yapmıştır. Yeni Yönetim Kuruluna Vildan Dönmez, Gülizar Kartal, Selma Uluışık, Fatma Özgüç, Gülhan Biçki seçilmiştir. Arkadaşlara başarılar dileriz.

SAHİBİ: BERİA ONGER. SORUMLU YAZI İŞLERİ MD: BERRİN UYAR. ADRES: İNCİLİ ÇAVUŞ SOK. KARADENİZ APT. 29/1 SULTANAHMET - İSTANBUL. FİATI: 300 KR. ABONE FİATI: 1 YILLIK: 36 TL. 6 AYLIK: 18 TL. YURT DIŞI 1 YILLIK 75 TL. BASILDIĞI YER: ÖZ-AKIN MATBAASI. SON BASKI TARİHİ: 3-8-1977

ÜCRETSİZ DOKTOR MUAYENESİ BAŞLADI

Haftanın üç günü gelmesi temin edilen bir doktor, üyelerin çocuklarını ücretsiz olarak muayene etmeye başlamıştır.